

Det kunde nemlig medføre, at der gik nogle Stemmer i Løbet.

Ellinger: Jeg ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, som nylig var Genstand for Omtale af det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen). Da saavel den højtærede Konseilspræsident som Finansministeren har haft Ordet, efter at det ærede Medlem talte første Gang, og intet har sagt mod, hvad han da fremførte, maa man gaa ud fra, at de erkender Rigtigheden af de Oplysninger, som det ærede Medlem gav om, hvad der var passeret ved Forhandlingen mellem de to Ministre og Tjenestemændenes Repræsentanter. Saa ønsker jeg imidlertid at konstatere, at den Fremstilling, som den højtærede Finansminister forleden gav overfor det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) af, hvad der var foregaaet, er ganske stridende mod Sandheden. Den højtærede Finansminister begyndte med at udtale, at han meget godt erindrede disse Sager, vidste præcis, hvorledes det var sket, og udtalte dernæst overfor det ærede Medlem fra Assens, at Spørgsmaalet om Opsigelse overhovedet ikke var taget op til Forhandling af Ministrene. Det var noget, man nok havde læst i Bladene, men det forelaa ikke officielt for Ministeriet. Derfor har Spørgsmaalet ingen Rolle spillet ved Ministeriets Overvejelser, og det blev som sagt heller ikke taget op ved Forhandlingen med Tjenestemændene. Vi forhandlede med Tjenestemændene ud fra det rent saglige Standpunkt og tog ikke Stilling til noget, som ikke forelaa officielt for os, sagde den højtærede Minister, og gjorde ogsaa gældende, at under disse Forhandlinger har der overhovedet ikke været nogen Strid om, hvorvidt man kan foretage Skridt til saadanne Masseopsigelser eller ej.

Denne Fremstilling gav Finansministeren forleden Dag overfor det ærede Medlem fra Assens. Nu oplyser imidlertid det ærede Medlem fra Lyngby, at det aldeles ikke forholder sig saaledes, som den højtærede Finansminister har fremstillet, og som han altsaa meget godt kunde huske. Thi Spørgsmaalet om Berettigelsen af Masseopsigelser har i særlig Grad været fremme. Oplysningerne herom hidrører fra et Referat, der er optaget under Forhandlingerne, og Finansministeren udtalte i Formiddags, at det kom ham meget overraskende, at det var utilbørligt at optage et saadant Referat, og at det var utilbørligt af det ærede Medlem fra Lyngby at

komme frem med disse Oplysninger her i Tinget. Ja, det er maaske utilbørligt, for saa vidt som man derved kommer til at gribe en Minister i en mod Sandheden stridende Fremstilling, som han har givet her i Tinget, men ellers er der intet utilbørligt deri. Vi ved fra tidligere Tid, at i visse Tilfælde er det meget heldigt at gøre Notitser, naar man har været til Forhandling med Ministre, men i hvert Tilfælde er det meget naturligt, at Tjenestemændenes Repræsentanter — begge Parter for den Sags Skyld — gør Notitser angaaende, hvad der er foregaaet under disse Forhandlinger endnu, medens det staa ganske friskt, hvis de senere skulde blive krævet til Regnskab for, hvad de har foretaget sig. Her er det oplyst, ganske stridende mod, hvad Finansministeren har sagt, at ved den første Forhandling, den 26. September, erklærede de to Ministre, at de vilde tage Tjenestemændenes Ønsker under velvillig Overvejelse „paa Betingelse af, at Organisationerne vilde tage deres Opsigelser tilbage“. Og senere har Konseilspræsidenten sagt, og det er ikke modsagt af Konseilspræsidenten i hans Tale i Dag, saa man maa gaa ud fra, at det er rigtigt, at han følte det som en Pligt at sige de Herrer, altsaa Repræsentanterne for Tjenestemændene, „at i Tilfælde af, at vi ikke opnaar Overenskomst, er der tilvejebragt en helt ny Situation“. „Jeg vil, i hvad der end sker, kunne se de Herrer stift i Øjnene og gør dem opmærksom derpaa“. Og Finansministeren siger: „De Herrer møder med Kniven hvæset. Ministeriet har ønsket, at Sagen gaar i Orden, men vi frygter ikke, kan jeg forsikre Dem“. Og den samme Minister, Finansministeren, siger: „Jeg kan forsikre de Herrer, at forkaster de dette Forslag, vil ingen Sympati være til Stede“ for dem, heller ikke hos et Parti, hvorved han aabenbart sigtede til Socialdemokraterne.

Under disse Forhandlinger har Masseopsigelserne altsaa netop været Genstand for Drøftelse, fra Ministrenes Side endog saa i meget fremtrædende, bestemt Form, saa bestemt, at man næsten kunde tænke sig, at Konseilspræsidenten mødte med et Udkast til en Undtagelseslov i Lommen. Saa bestemt har Ministeren udtalt sig overfor disse Tjenestemænd. Naar dette er Tilfældet, og det er, som sagt, ikke blevet modsagt, saa slaar jeg fast, at den Fremstilling, Finansministeren forleden Dag gav overfor det ærede Medlem fra Assens, er ganske stridende mod Sand-